

København 7. februar 2020

Til: medlemmer af Europaudvalget
Kopi: medlemmer af Miljøudvalget

Til marts [afholdes](#) de foreløbigt sidste forhandlinger om en traktat for bevaring og bæredygtig udnyttelse af havets biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion under FN's Havretskonvention (UNCLOS).

Processen har næsten været to årtier undervejs, og det er svært at overvurdere vigtigheden af den kommende traktat. Den er med god grund blevet kaldt verdenshavenes Parisaftale. Men i modsætning til Danmarks arbejde under klimaforhandlingerne har den danske regering valgt at mørklægge Rigsfællesskabets position og holdning vedr. forhandlingerne om en ny havtraktat.

Udenrigsministeriet har overfor Greenpeace begrundet mørklægningen med henvisning til udenrigspolitiske interesser og EU-ret.¹ Greenpeace har fuld forståelse for, at forhandlingstaktiske interesser i visse tilfælde dikterer en grad af diskretion.

Det er imidlertid vigtigt at opveje dette hensyn mod en række forhold:

- Traktaten under forhandling i FN har til hensigt at beskytte og bevare biodiversiteten i områder uden for national jurisdiktion. Disse områder er enorme. De udgør 70 pct. af det areal på kloden, hvor liv kan eksistere, og de dækker 43 pct. af jordens samlede overflade. Ser man alene på vores samlede have, dækker de 61 pct. af arealet og 73 pct. af volumen. Havområderne er en verden med et komplekst og rigt marint økosystem, og et område der på samme tid tilhører ingen og os alle.
- Vi befinder os i både en klima- og biodiversitetskrise. Dette gælder ikke mindst i oceaner og kystvande. Marine beskyttede områder er et veldokumenteret redskab for bevarelse og beskyttelse af biodiversitet. Sunde havområder yder samtidig et vigtigt bidrag i klimakampen i kraft af deres evne til at optage CO2 fra atmosfæren.
- Det nuværende udkast til en FN-aftaletekst garanterer ikke et *effektivt* redskab til udpegning, etablering og forvaltning af marine beskyttede områder. Det indeholder derimod en betydelig risiko for fortsættelsen af status quo med ringe beskyttelse. Det er ganske tydeligt, at stærke industrielle interesser har sat deres aftryk på udkastet.
- Der findes i dag en række organisationer med et mandat til at regulere aktiviteter i områder uden for national jurisdiktion, fx den *International Maritime Organisation*, *International Seabed Authority*, og *RFMOs* (regionale fiskeriorganisationer). Fælles for dem alle er imidlertid deres sektor-fokus og manglende mandat og ekspertise i at vurdere, implementere og forvalte en økosystembaseret tilgang med hensyn til kumulative miljøkonsekvenser for slet ikke at tale om etableringen af marine beskyttede områder.

¹ Greenpeace har bedt om aktindsigt i Rigsfællesskabets position/holdning. I sin afgørelse blev relevante akter undtaget med følgende begrundelse: "Det er Udenrigsministeriets vurdering, at de pågældende oplysninger bør undtages af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser, da fortrolighed vedrørende de pågældende oplysninger følger af EU-retlige forpligtelser til fortrolighed og en berettiget forventning om at oplysningerne ikke offentliggøres."

Njalsgade 21G, 2.sal
2300 København S
Tel +45 33 93 53 44
www.greenpeace.dk
info.dk@greenpeace.org

Käenkuja 3 AB
00500 Helsinki
Tel +35 8 9 698 63 17
www.greenpeace.fi
info.fi@greenpeace.org

Sandakerveien 24 C, E1
Pb. 33 Torshov, 0412 Oslo
Tel +47 22 20 51 01
www.greenpeace.no
info.no@greenpeace.org

Rosenlundsgatan 29B, Box 151 64
104 65 Stockholm
Tel +46 8 702 70 70
www.greenpeace.se
info.se@greenpeace.org

Nordic

GREENPEACE

- Denne fragmentering i forvaltningen af verdens havområder er omtalt som en konkret udfordring i IPCC's *Special Report on Oceans and Cryosphere in a Changing Climate*². Samtidig anbefaler IPBES *Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services*, at en udvidelse af det eksisterende netværk af effektivt beskyttede områder er vigtigt for at beskytte biodiversitet, især i lyset af klimaforandringer.³
- I modsætning til andre, tidligere processer vedr. havbeskyttelse og klimatiltag (fx marine beskyttede områder i egne farvande, Natura 2000-områder, målsætninger under konventionen om biologisk mangfoldighed, klimaforhandlinger under FN's klimakonvention, etc.) har regeringen ikke ønsket at inddrage interessenter (som Greenpeace kender til) med henblik på diskussion af udformning eller indhold af FN's kommende traktat.

Ud fra de ovenstående punkter mener Greenpeace, at der er særdeles tungtvejende årsager til, at regeringen giver plads til en bredt forankret demokratisk diskussion af, hvordan Rigsfællesskabet forsøger at påvirke EU's position i de globale FN-forhandlinger, og derudover hvilke "udenrigspolitiske interesser", der har dannet grundlag for Rigsfællesskabets holdning og position.

Greenpeace håber, at medlemmer af Europaudvalget samt relevante ordførere ligeledes finder det centralt og i tråd med vores demokratiske tradition, at emner med så vidtrækkende implikationer for fremtiden åbent kan drøftes af aktører, uanset hvilken holdning der måtte være til emnet.

Med venlig hilsen

Sune Scheller
 Fungerende kampagnechef
 Greenpeace

² C.1.2 i IPCC, 2019: Summary for Policymakers. In: IPCC Special Report on the Ocean and Cryosphere in a Changing Climate [H.-O. Pörtner, D.C. Roberts, V. Masson-Delmotte, P. Zhai, M. Tignor, E. Poloczanska, K. Mintenbeck, M. Nicolai, A. Okem, J. Petzold, B. Rama, N. Weyer (eds.)]. In press.

³ 34 i IPBES (2019): Summary for policymakers of the global assessment report on biodiversity and ecosystem services of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services. S. Díaz, J. Settele, E. S. Brondízio E.S., H. T. Ngo, M. Guèze, J. Agard, A. Arneth, P. Balvanera, K. A. Brauman, S. H. M. Butchart, K. M. A. Chan, L. A. Garibaldi, K. Ichii, J. Liu, S. M. Subramanian, G. F. Midgley, P. Miloslavich, Z. Molnár, D. Obura, A. Pfaff, S. Polasky, A. Purvis, J. Razzaque, B. Reyers, R. Roy Chowdhury, Y. J. Shin, I. J. Visseren-Hamakers, K. J. Willis, and C. N. Zayas (eds.). IPBES secretariat, Bonn, Germany. 56 pages.